

① Απόδειξη I

Μάθημα 210.

Το θεώρημα Seifert, Van-Kampen
δεν απαιτεί φ.φ. να είναι κομψοί.
 φ.φ.μοί.

Μπορεί όμως π.δ. (X_1, x_0) , π.δ. (X_2, x_0)
 επιφύσσονται στο π.δ. (X_1, x_0) .

Ορο: Έστω G_1 , G_2 μια οικογένεια ομάδων, μια ομάδα H και
 φ.φ. $H \rightarrow G_1$ μια οικογένεια κομψοτήτων.

Το ελεύθερο γινόμενο των G_1, G_2 με
 αμοιβαλιότητα των υποομάδων.

H είναι η ομάδα πηλίκο.

$$*_H G_1 = *_H G_1 / N \text{ όπου}$$

$$N = \langle \alpha \cdot \varphi_1(h) (\varphi_2(h))^{-1} \mid \alpha, h \in H \rangle$$

Οι ομάδες G_1, G_2 λέγονται ②

Παράχουτες του ελεύθερου γινόμενου με ανάγχωμα.

Στην περίπτωση που $J = \{1, 2\}$

συμβ. $G_1 *_{H_1} G_2 \cong G_1 *_{H_2} G_2$
 $\varphi_1(H_1) = \varphi_2(H_2)$.

Η ομάδα $*_{H_1} G_1$ εξορίζεται από τους μονομορφισμούς φ_1 .

Παραδείγματα

(α) $\mathbb{Z} \cong \mathbb{Z}$
 $\alpha \mathbb{Z} \cong \beta \mathbb{Z} \cong \mathbb{Z}$
 $\alpha \mathbb{Z} = \beta \mathbb{Z}$.

Έστω $\mathbb{Z} * \mathbb{Z} \cong \mathbb{Z} * \mathbb{Z}$

$\alpha \mathbb{Z} \cong \beta \mathbb{Z} \ni \alpha \varepsilon_1 \beta \gamma_1 \dots \alpha \varepsilon_n \beta \gamma_n$
 $\rightarrow \alpha \sum_{i=1}^n (\varepsilon_i + \gamma_i) \in \alpha \mathbb{Z}$.

Μπορεί να δείξει ότι $o(\alpha) = \infty$

(β) $\alpha \mathbb{Z} \cong \beta \mathbb{Z} \not\cong \mathbb{Z}$, $\alpha \mathbb{Z} \cong \beta \mathbb{Z}$
 $\alpha \mathbb{Z} = \beta \mathbb{Z}$ $\cong \mathbb{Z}$.

$$\alpha \vee (\alpha \wedge \beta) \approx \alpha \quad \alpha \wedge (\alpha \vee \beta) \approx \alpha \quad \alpha \wedge \alpha \approx \alpha \quad \alpha \vee \alpha \approx \alpha \quad \alpha \wedge \beta \approx \beta \wedge \alpha \quad \alpha \vee \beta \approx \beta \vee \alpha \quad \alpha \wedge (\beta \wedge \gamma) \approx (\alpha \wedge \beta) \wedge \gamma \approx \alpha \wedge \beta \wedge \gamma \quad \alpha \vee (\beta \vee \gamma) \approx (\alpha \vee \beta) \vee \gamma \approx \alpha \vee \beta \vee \gamma \quad \textcircled{3}$$

$$\rightarrow \bar{\alpha} = \gamma^r \quad \text{for } \mu \neq r$$

$$\bar{\beta} = \gamma^w \quad \Rightarrow \quad o(\sigma) \approx \infty \quad \text{ΑΤΟΠΟ}$$

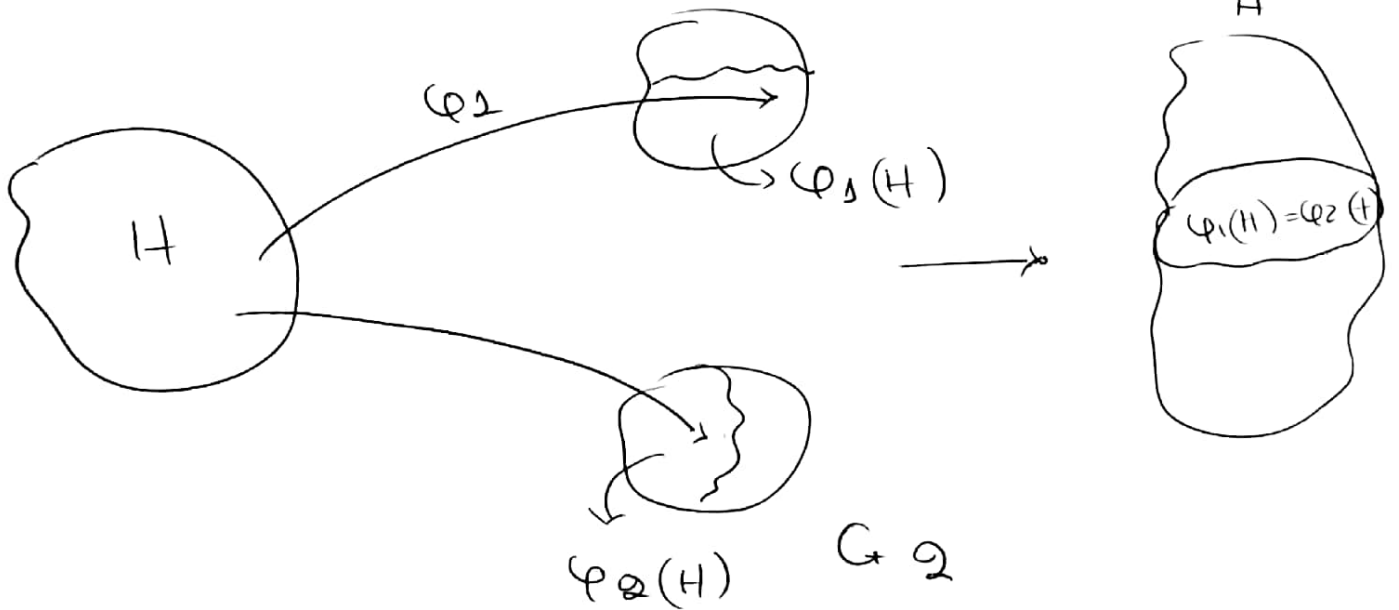
$$\rightarrow \mu = r \quad \Rightarrow \quad \bar{\alpha} = \bar{\beta} \quad (\text{ΑΤΟΠΟ})$$

$$\textcircled{\bullet} \quad \varphi_2(u) = \varphi_1(u) \quad \text{for } u \in H \quad G_1 \quad * \quad G_2$$

$$u \in H, \quad u \in H$$

G_1

$G_1 * G_2$

Μπορούμε επίσης $H \leq G_1$ και

$$\varphi: H \rightarrow G_2, \quad \varphi := \varphi_2 \circ \varphi_1^{-1}$$

$$: \varphi_1(H) \rightarrow G_2$$

$$\text{Σημ. ταυτίζουμε } H = \varphi_1(H).$$

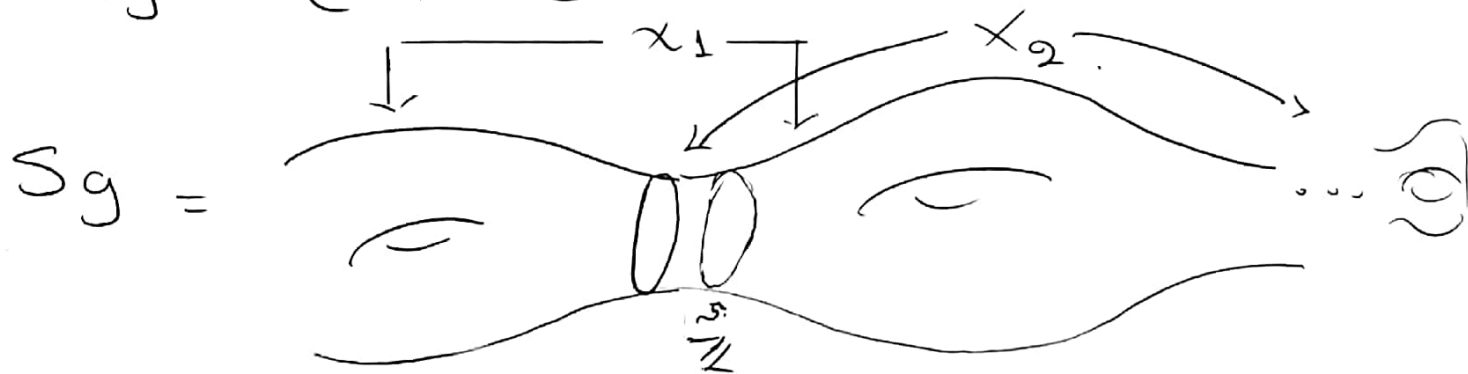
Παραδείγματα.

(4)

① Κάθε ελεύθερο γινόμενο είναι ελεύθερο γινόμενο με ανά-
σταμα $H = \{1\}$.

② Έστω S_g η κλειστή τιροβαν-
τοδωμένη επιφάνεια. Γενους $g \geq 2$.

$$S_g = \tau \# \tau \# \dots \# \tau.$$

$$\pi_1(S_g) = F_2 *_{\mathbb{Z}} F_{2(g-1)}.$$

$$\textcircled{3} \quad SL_2(\mathbb{Z}) = \mathbb{Z}_6 *_{\mathbb{Z}_2} \mathbb{Z}_4.$$

$$\text{όπου } \mathbb{Z}_6 = \left\langle \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} \right\rangle.$$

$$\mathbb{Z}_4 = \left\langle \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix} \right\rangle, \quad \mathbb{Z}_2 = \left\langle \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \right\rangle.$$

Κανονικές υποομάδες

(5)

Έστω G_1, G_2 δύο ομάδες.

H μια τριτω. και $\varphi_i: H \rightarrow G_i$
μονομορφισμοί.

- Μπορούμε να θεωρήσουμε $H \leq G_1$
και $\varphi: H \rightarrow G_2$ μονομορφ.
($\varphi = \varphi_2 \circ \varphi_1^{-1}$)

Θεωρούμε το φυσικό επιμορφισμό
μό

$$\pi: G_1 * G_2 \rightarrow_{H} G_1 * G_2.$$

Έστω $g \in G_1 * G_2$.

Εφόσον $G_1 * G_2$ παράχεται

από τους G_1, G_2 . } \rightarrow
 π επί

g δράφεται ως

$$g = \pi(g_1) \dots \pi(g_n), \quad g_i \in G_1 \cup G_2$$

Από αυτές τις εκφράσεις θεωρού

be μια ελάχιστου μήκους. ©

$$g = \pi(x_1) \dots \pi(x_n), \quad x_i \in G_1 \cup G_2.$$

Τότε διαδοχικά x_i ανήκουν

σε διαφορετικούς παράχους.

Εκτός εάν $n=1, x_i \in H \cup \varphi(H)$

και $g \in \pi(H)$.

Ίσέα: Να χρησιμοποιήσουμε και

δικύματα κανονικών μορφών σε

ελεύθερα γινόμενα. Για να βρού-

με κάτι αντίστοιχο σε ελεύθε-

ρα γινόμενα με αλγόριθμο.

• Στην μορφή ① έχουμε κωαδι-
κότητα mod H .

Εσω

στη G_1

←

τ_1 συνδυαστική απεικόνιση. Σε ξ ως $G_1 \cap H$

"

" $\varphi(H)$

τ_2

"

"

στη G_2

α.ω. $\exists G_1 \in \mathcal{T}_1$ και $\exists G_2 \in \mathcal{T}_2$. \textcircled{F}

Όπως πριν. $\exists \alpha. g \in C_1 *_{H} C_2$.

Νε $g \notin \pi(H)$. έχουμε ότι:

$g = \pi(x_1) \dots \pi(x_n)$ οπου $x_i \in C_1 \cup C_2$

διαδοχικά x_i ανήκουν σε διαφορετ. η.μ.

και καθε $x_i \in H \cup \varphi(H)$.

υποθετούμε. $x_1 \in C_1, x_n \in C_2$.

$\Rightarrow \exists \bar{x}_n \in \mathcal{T}_2 \setminus \{1\}: x_n = \varphi(u_n) \bar{x}_n$.

$\Rightarrow g = \pi(x_1) \dots \pi(x_n) = \pi(x_1) \dots \pi(\varphi(u_n) \pi(\bar{x}_n))$

$= \pi(x_1) \dots \pi(x_{n-1}) \pi(u_n) \pi(\bar{x}_n)$

$= \pi(x_1) \dots \pi(\underbrace{x_{n-1} u_n}_{\in G_1}) \pi(\bar{x}_n)$

* $x_{n-1} u_n = u_{n-1} \bar{x}_{n-1}, \bar{x}_{n-1} \in \mathcal{T}_1 \setminus \{1\}$.

$= \pi(x_1) \dots \pi(u_{n-1}) \pi(\bar{x}_{n-1}) \pi(\bar{x}_n)$.

$= \pi(x_2) \dots \pi(\underbrace{x_{n-2} \varphi(u_{n-1})}_{\in G_2}) \pi(\bar{x}_{n-1}) \pi(\bar{x}_n)$

$$= \dots = \pi(\bar{x}_0) \pi(\bar{x}_1) \dots \pi(\bar{x}_n).$$

(8)

$$\bar{x}_1, \bar{x}_3, \dots \in \mathcal{T}_1 \setminus \{1\}, \quad \bar{x}_0 \in H.$$

$$\bar{x}_2, \bar{x}_4, \dots \in \mathcal{T}_2 \setminus \{1\}.$$

ΟΡΓ: Μια H -κανονική κορφή είναι μια ακολουθία της κορφής (x_0, x_1, \dots, x_n) , όπου τ.ω.

• $x_0 \in H$ • $x_i \in \mathcal{T}_1 \setminus \{1\}$ ή $\mathcal{T}_2 \setminus \{1\}$.

και διαδοχικοί όροι ανήκουν σε διαφορετικά γύψα. αυτηπρωβωτιω.

Ανάλυση ορίζεται η έννοια της $\varphi(H)$ -κανονικής κορφής.

Θεώρημα. Κάθε στοιχείο

$$g \in G_1 *_{H} G_2 \text{ πρφέται κατά}$$

μοναδικό τρόπο ως

$$g = \pi(x_0) \dots \pi(x_n) = \pi(x_0, \dots, x_n), \text{ όπου } (x_0, x_1, \dots, x_n) \text{ } H\text{-κανονική κορφή.}$$

$$\text{be } \pi: G_1 *_{H} G_2 \rightarrow G_1 * G_2 \quad (9)$$

ο φυσικός επιμορφισμός.

Λημμα Η ύπαρξη προκύπτει από την ανάστροφη πριβ.

Έστω \mathcal{W}_H το σύνολο των

H -κανονικών μορφών. και

$\mathcal{W}_{\varphi(H)}$ το σύνολο των $\varphi(H)$ -κανονικών μορφών.

• $\varphi_*: \mathcal{W}_H \rightarrow \mathcal{W}_{\varphi(H)}$.

$$(x_0, \dots, x_m) \mapsto (\varphi(x_0), \dots, \varphi(x_m)).$$

1-1 και επί.

(Σημβ: αν $x \in G_1 = \varphi^{-1}(x) = \underline{x} \bar{x}$)

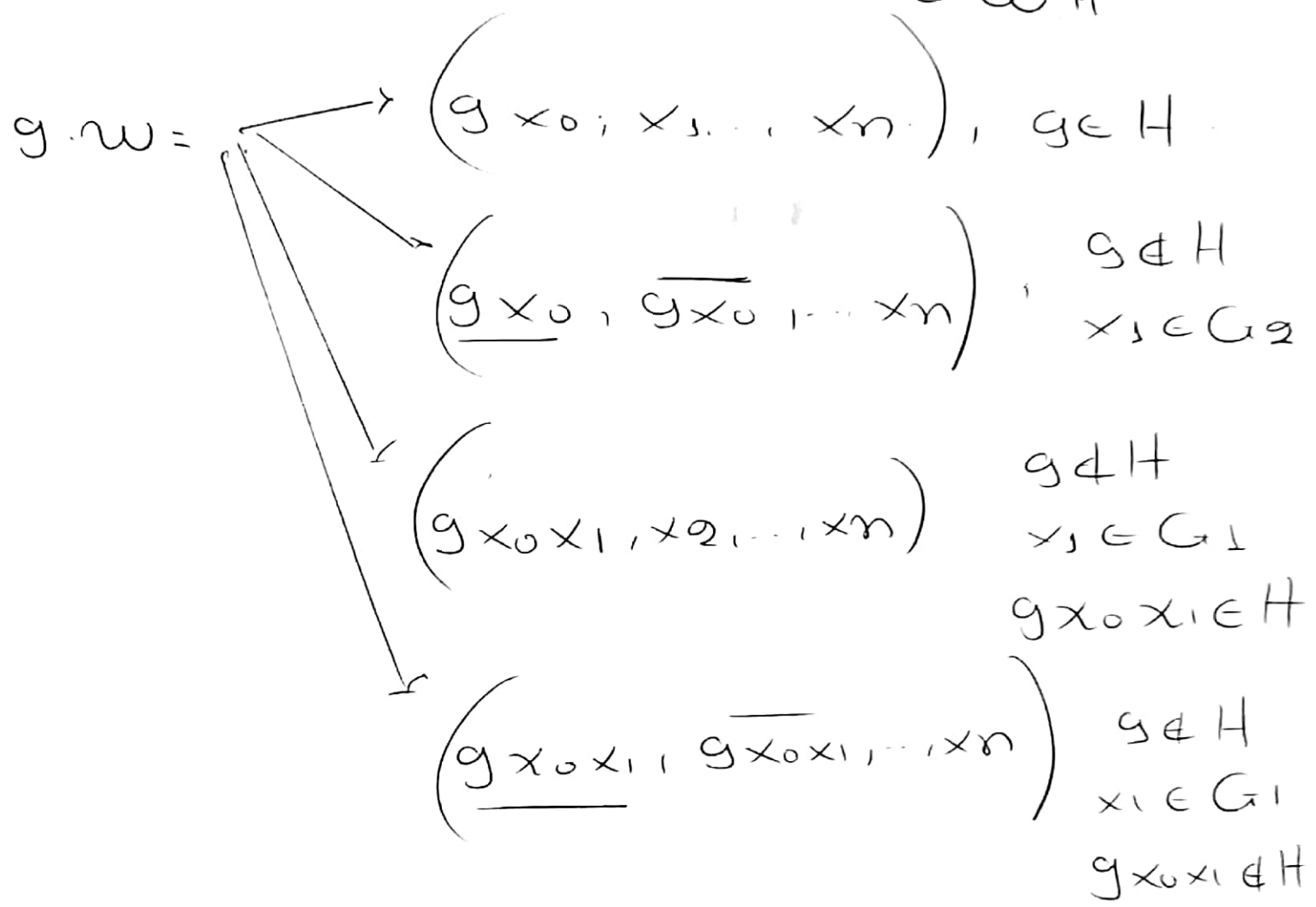
οπότε $\underline{x} \in H, \bar{x} \in \mathcal{C}_1$.

Ορίζουμε δριζών της G στην

\mathcal{W}_H .

$$g \in G_{\perp} \quad \text{and} \quad w = (x_0, \dots, x_n) \quad (10)$$

$\in W_H$

ΟΡΙΣΜΟΙ ΕΠΙΧΩΣ:

$$g(x_0) = \begin{cases} g x_0, & g \in H \\ (\underline{g x_0}, \overline{g x_0}), & g \notin H \end{cases}$$